

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 4 lipca 2023 r.

DZP.93.52.2020.RD

Decyzja Nr DZP-33/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie (KRS: 0000238418, REGON: 180049110, NIP: 5170133731), obejmującego okres: czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów²

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w Rzeszowie, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. na podstawie art. 13v ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom

---

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2023 poz. 711 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dalej także: „Prezes UOKiK” lub „Prezes Urzędu”.

w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych³ odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów⁴ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁵ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w Rzeszowie kosztami niniejszego postępowania w wysokości 221,70 zł (słownie: dwieście dwadzieścia jeden 70/100),
2. zobowiązuje Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o. o. w upadłości z siedzibą w Rzeszowie do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

---

³ Dz. U. poz. 2414, dalej: „Ustawa nowelizująca”. Zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, która weszła w życie 8 grudnia 2022 r., do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy Ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

⁴ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁵ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Zastosowanie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	7
1. Interes publiczny.....	7
2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	9
III. Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	10
IV. Ustalenia faktyczne dotyczące naruszenie przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i założenia, w oparciu o które ich dokonano.....	12
1. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.....	12
2. Weryfikacja materiału dowodowego.....	15
3. Analiza innych dowodów	22
4. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.....	25
5. Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	26
6. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.	33
V. Administracyjna kara pieniężna i przestanki odstąpienia od jej wymierzenia	36
1. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy	36
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy	37
3. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy	40
VI. Koszty postępowania.....	46
VII. Pouczenie	47
VIII. Wykaz załączników	48

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie w może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu postanowieniem z 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie⁶, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Prezes UOKiK, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, pismem z 27 października 2020 r. wezwał Stronę postępowania do przekazania niezbędnych dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, w których Strona była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty wynagrodzenia za nabyte towary i usługi.
- (5) Pismem z 29 stycznia 2021 r. Strona przesała pliki JPK_VAT za wskazany w wezwaniu okres, pliki JPK_WB dotyczące rachunków bankowych Strony, oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy, zestawienie kont ksiąg rachunkowych, dokumentację opisującą przyjęte zasady rachunkowości, a także uzupełnioną Tabelę nr 1 zapisaną jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” (dalej: „Tabela nr 1”). Ponadto Strona wskazała, że w jej ocenie wystąpiły okoliczności opisane w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym

---

⁶ Dalej także: „Strona postępowania” lub „Strona”, określenie to odnosi się w treści niniejszej decyzji również do Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich RES-DROB w upadłości.

opóźnieniom w transakcjach handlowych, w których Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Strona postępowania powołała się na poważne problemy finansowe wywołane pandemią Covid-19, która wywarła negatywny wpływ na działalność spółki - wpłynęła na ceny i marże co miało negatywny wpływ na całłościowy obrót handlowy. Strona powołała się na zerwanie łańcuchów dostaw z kontrahentami, z którymi współpracowała od lat oraz „szok popytowy”, który spowodował nagły i nieprzewidywany spadek cen wyrobów, a co za tym idzie nagły spadek przychodów. Nastąpił również drastyczny spadek rentowności, co automatycznie miało odzwierciedlenie w rosnących zobowiązaniach i poskutkowało poważnym zachwianiem płynności finansowej spółki.

(6) Po zapoznaniu się z przedłożonym przez Stronę materiałem dowodowym, pismem z 11 marca 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do jego uzupełnienia oraz udzielenia dodatkowych wyjaśnień, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego, w tym m. in. do:

- ponownego przesłania przekazanych uprzednio dokumentów jako dokumentów podpisanych podpisem elektronicznym przez osoby uprawnione do reprezentowania Strony w postępowaniu;
- wyjaśnienia czy w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych w częściach, taki sposób rozliczeń wynikał z uzgodnionego z dostawcą harmonogramu zapłaty i wynikał z realizowanego przez dostawcę harmonogramu dostaw towarów lub usług; przesłanie uwierzytelnionych kopii dokumentów potwierdzających powyższe warunki umowne; harmonogramu dostarczenia towarów oraz dokumentów potwierdzających daty otrzymania towarów lub usług.

(7) Pismem z 20 kwietnia 2021 r. Strona przekazała częściowe wyjaśnienia oraz wymaganą dokumentację, w tym:

- pełnomocnictwo do reprezentowania Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich RES-DROB sp. z o. o. z siedzibą w Rzeszowie dla [Informacja chroniona];
- wymagane wezwaniem dokumenty;
- poinformowała, że w kwestii spełniania świadczeń pieniężnych w częściach formalne uzgodnienia w tym zakresie wynikają z zawartych ugód sądowych z kontrahentami [Informacja chroniona] oraz [Informacja chroniona], natomiast co do pozostałych kontrahentów terminy spełniania świadczeń wynikały z ustnych ustaleń.

(8) Pismem z 1 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do uzupełnienia dokumentacji poprzez przekazanie:

- potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii ugód sądowych zawartych z kontrahentami [Informacja chroniona] oraz [Informacja chroniona];
  - potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii umów zawartych z kontrahentami, względem których strony umowy ustaliły harmonogram spełniania świadczeń w częściach wraz z kopiami faktur, obowiązującym harmonogramem oraz dokumentami potwierdzającymi dostawę towarów według harmonogramu;
  - listy kontrahentów, z którymi poczyniono ustnie ustalenia wraz ze wskazaniem, których faktur dotyczą takie ustalenia, uzgodnionych ustnie terminów zapłaty oraz przekazanie kopii faktur i dokumentów potwierdzających dostawę towarów według ustnie ustalonego harmonogramu.
- (9) Pismem z 5 lipca 2021 r. Strona przekazała kopię ugody sądowej zawartej z kontrahentem [Informacja chroniona], kopię ugody mediacyjnej zawartej z kontrahentem [Informacja chroniona] oraz kopię ugody zawartej z kontrahentem [Informacja chroniona] wraz z kopiami odpowiednich faktur.
- (10) Pismem z 17 stycznia 2022 r. Strona przekazała dalsze wyjaśnienia oraz wymaganą dokumentację, w tym m. in.:
- dokumenty potwierdzające dokonanie zakupu wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi braku transakcji w plikach JPK_VAT;
  - wyjaśnienia i dokumenty dotyczące dat zakupu oraz dat wpływu dowodu zakupu rozbieżnych z danymi wynikającymi z plików JPK_VAT;
  - kopie faktur korygujących zmieniających wysokość świadczenia pieniężnego, które Strona była zobowiązana spełnić na rzecz kontrahenta.
- (11) Pismem z 24 marca 2022 r. Strona postępowania przekazała potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych w formie gotówkowej.
- (12) W toku prowadzonego postępowania Prezes Urzędu powziął informację o ogłoszeniu upadłości Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „Res-Drob” sp. z o.o., na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych z dnia 1 lutego 2023 r., sygn. akt RZ1Z/GU/15/2022.
- (13) Pismem z 11 maja 2023 r. Prezes Urzędu wezwał syndyka masy upadłości Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „RES-DROB” sp. z o.o. w upadłości - Jana Zawadę do udzielenia

informacji dotyczących aktualnej sytuacji Strony postępowania, w szczególności w zakresie prowadzenia przez nią przedsiębiorstwa.

- (14) Syndyk masy upadłości pismem z 22 maja 2023 r. poinformował, że przedsiębiorca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto, syndyk masy upadłości nie wystąpił [Informacja chroniona] o zgodę na prowadzenie przedsiębiorstwa Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „RES-DROB” sp. z o.o. w upadłości. [Informacja chroniona] i nie zostały złożone propozycje układowe. Syndyk masy upadłości poinformował również, że został sporządzony spis inwentaryzacyjny składników majątkowych i prowadzona jest wycena składników masy upadłości przedsiębiorstwa, nie została natomiast jeszcze sporządzona lista wierzytelności oraz ustalona ostatecznie suma zgłoszonych wierzytelności.

II. Zastosowanie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

1. Interes publiczny

- (15) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w ramach ochrony rynku, podejmowane są w interesie publicznym.
- (16) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój

gospodarki, przyczyniając się do powstania zatorów płatniczych. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie, w jakim funkcjonują podmioty wymiany handlowej, powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia, przez co opisane działanie narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.

- (17) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie „RES-DROB” sp. z o. o. z siedzibą w Rzeszowie. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną, ale również innych, które ze względu na efekt domina mogą w konsekwencji doświadczać negatywnych skutków opóźnień w płatnościach.
- (18) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy działania Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (19) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”.
- (20) Podobnie na temat interesu publicznego wypowiada się Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 maja 2001r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, że ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie

interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (21) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (22) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁷.
- (23) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi,
  - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług,
  - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy,
  - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (24) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.

---

⁷ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649.

(25) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:

- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego,
- zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.

III. Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o. o. z siedzibą w Rzeszowie jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

(26) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy niebędące podmiotami publicznymi, który w punkcie 1 stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁸.

(27) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.

(28) W okresie objętym postępowaniem oraz na dzień wszczęcia postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie, podmiot ten posiadał status spółki prawa handlowego wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000238418 (REGON: 180049110, NIP: 5170133731). Strona prowadziła działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a przedmiotem jej przeważającej działalności, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, było przetwarzanie i konserwowanie mięsa z drobiu. W dniu 1 lutego 2023 r. została ogłoszona upadłość

---

⁸ t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 221.

przedsiębiorcy będącego stroną niniejszego postępowania, a postanowienie w tym przedmiocie stało się prawomocne.

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 22 października 2020 r., k. 5-8;

Dowód: Odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 26 czerwca 2023 r., k. 1061-1064;

Dowód: Obwieszczenie postanowienia o ogłoszeniu upadłości zamieszczone na stronie internetowej <https://krs.ms.gov.pl>, nr 20230201/00192;

Dowód: Obwieszczenie informacji o prawomocności postanowienia o ogłoszeniu upadłości, zamieszczone na stronie internetowej <https://krs.ms.gov.pl>, nr 20230308/00234.

- (29) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1 i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (30) Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie posiadała statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy, ani średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu⁹, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że w badanym okresie Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: oświadczenie Strony z 29 stycznia 2021 r., k. 30-43.

- (31) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony należy do podmiotu prywatnego, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: odpis z rejestru przedsiębiorców KRS z 22 października 2020 r., k. 5-8.

- (32) Mając na uwadze powyższe, Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES-DROB sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w Rzeszowie mogą być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

---

⁹ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, z późn. zm.

IV. Ustalenia faktyczne dotyczące naruszenie przez Stronę zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i założenia, w oparciu o które ich dokonano

- (33) W celu ustalenia, czy Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes Urzędu poddał analizie dane, informacje i dowody dotyczące świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, wynikających z zawieranych przez Stronę transakcji handlowych, wskazanych przez nią w Tabeli nr 1 i na tej podstawie ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem oraz w jakiej wartości Strona spełniła po upływie uzgodnionego terminu zapłaty.
- (34) Prezes Urzędu pominął w swoich ustaleniach świadczenia pieniężne, co do których Strona postępowania nie przedstawiła dowodów ich spełnienia, czy to w okresie objętym postępowaniem, czy po tym okresie. Zgodnie z art. 3 pkt 1 Ustawy, jej przepisów nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2022 r. poz. 1520) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2309). Świadczenia takie nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym Ustawy, a zatem nie mogą być przedmiotem ustaleń w sprawie naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W stanie faktycznym niniejszej sprawy, Prezes Urzędu wyszedł z założenia, że świadczenia pieniężne, co do których nie ma dowodów ich spełnienia przed ogłoszeniem upadłości Strony postępowania, mogą być objęte postępowaniem upadłościowym.

1. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

- (35) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych).
- (36) Uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy. Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (37) Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty

z naruszeniem ww. przepisów stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

(38) Świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zatem zarówno świadczenie spełnione po terminie zapłaty umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie spełnione wprawdzie w terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, ale uzgodnionym z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy, a zatem - po upływie maksymalnego terminu zapłaty.

(39) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁰,

b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹¹, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy).

(40) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r.

---

¹⁰ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹¹ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹², Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

- (41) Dokonując analizy materiału dowodowego - uwzględniając przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy¹³.
- (42) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:
- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),
  - b) świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.
- (43) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:
- a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:

---

¹² Dalej również: „MŚP”.

¹³ Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy: „Zamiast postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a - stosuje się termin zapłaty 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 albo art. 8 ust. 5 lub art. 9 ust. 2”.

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem - co do których istnieją jednak dowody ich spełnienia po okresie objętym postępowaniem, a które nie zostały objęte postępowaniem upadłościowym - liczba dni opóźnienia została obliczona od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
  - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia została obliczona od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem - co do których istnieją jednak dowody ich spełnienia po okresie objętym postępowaniem, a które nie zostały objęte postępowaniem upadłościowym - liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020r.,
  - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

2. Weryfikacja materiału dowodowego

- (44) Mając na uwadze wyżej opisane założenia, wynikające z przepisów Ustawy, w kwestii świadczeń pieniężnych niespełnionych bądź spełnionych przez Stronę postępowania po terminie, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy z punktu widzenia istnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.
- (45) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało zgromadzone dane dotyczące transakcji

handlowych, w szczególności w zakresie: daty wystawienia dowodu zakupu, daty doręczenia Stronie postępowania dowodu zakupu, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wartości zarówno niespełnionych, jak i spełnionych świadczeń pieniężnych, a w ostatnim przypadku również dat ich spełnienia. Porównane zostały informacje uzyskane od Strony postępowania z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach zapłaty i dokumentach pochodzących od kontrahenta Food Pack, dokumentach „Kasa wyda”, kopiach faktur korygujących.

- (46) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiło oświadczenie Strony postępowania obejmujące ujęte tabelarycznie szczegółowe informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały przedłożone przez Stronę i zbiorczo określone jako Tabela nr 1.
- (47) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony postępowania o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one stanów faktycznych, co do których Strona postępowania ma najpełniejszą wiedzę i są udzielane na podstawie dowodów znajdujących się w posiadaniu samej Strony postępowania, w szczególności: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów prywatnych pochodzących od Strony postępowania. Prezes Urzędu dokonał sprawdzenia zupełności oraz poprawności formalnej i spójności wewnętrznej przedłożonych danych - pod tym kątem Strona postępowania była wzywana do uzupełnień i dodatkowych wyjaśnień.
- (48) Prezes Urzędu przeanalizował przekazane informacje i ocenił je w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, faktur VAT, a także innych dokumentów pochodzących od Strony postępowania oraz złożonych przez nią oświadczeń i wyjaśnień, kopii ugód sądowych, potwierdzeń zapłaty przekazanych przez kontrahenta.
- (49) W toku postępowania, w miarę stopniowej analizy i weryfikacji informacji oraz danych zawartych w Tabeli nr 1, w oparciu o pozostałe dowody przedłożone przez Stronę postępowania, każdorazowo na wezwanie Prezesa Urzędu, Strona postępowania uzupełniała i precyzowała informacje dotyczące świadczeń pieniężnych ujętych

w poszczególnych pozycjach Tabeli nr 1, składając wyjaśnienia dotyczące dostrzeżonych rozbieżności.

(50) W pierwszej kolejności informacje zawarte w Tabeli nr 1 były weryfikowane w oparciu o przedstawione przez Stronę postępowania dane:

- z prowadzonej ewidencji podatkowej - zawarte w plikach JPK_VAT w szczególności w zakresie: faktu zawarcia transakcji handlowych, wartości świadczeń pieniężnych, daty wystawienia faktury i daty wpływu faktury,
- z wyciągów bankowych - zawarte w plikach JPK_WB - w szczególności w zakresie potwierdzenia daty i kwoty zapłaty przelewem bankowym poszczególnych świadczeń pieniężnych.

(51) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wartości świadczeń pieniężnych, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁴. Ewidencja ta zawiera dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

Dowód: pliki JPK_VAT przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228, t. 1.

(52) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej¹⁵ Strona była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu,

---

¹⁴ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

¹⁵ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r.; art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy¹⁶. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK).

- (53) Stosownie do art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową, i tym samym, zdaniem Prezesa UOKiK, stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.
- (54) Przepisy prawa podatkowego narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (m.in. JPK_WB). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne w postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych¹⁷. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14¹⁸ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)¹⁹.
- (55) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji zakupu oraz ewidencji sprzedaży. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźniania się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (56) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji opisującej daną fakturę m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, datę zakupu, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

---

¹⁶ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

¹⁷ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

¹⁸ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

¹⁹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

- (57) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.
- (58) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.
- (59) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych przez Stronę postępowania przelewem bankowym Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny na podstawie wyciągów bankowych w postaci plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB, stanowiącej jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.
- (60) Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy²⁰. Plik JPK_WB posiada jednolitą strukturę ustaloną przez Ministerstwo Finansów i stanowi plik kontrolny generowany na żądanie. Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta.
- (61) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania

---

²⁰ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB

określone w art. 21 ustawy o rachunkowości, w szczególności zawiera nazwy podmiotów będących stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB)²¹.

(62) W tym miejscu wskazać należy, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych spełnianych przez Stronę przelewem bankowym, za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu przyjął datę obciążenia rachunku bankowego Strony, ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

(63) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON,
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia rachunku nadawcy,
- kwotę i walutę transakcji,
- tytuł i opis zlecenia płatniczego,
- saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
- informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.

(64) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przedstawionymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na datę zapłaty oraz kwotę transakcji bankowej. Prezes UOKiK weryfikował prawidłowość ustaleń w oparciu o informacje przekazane w Tabeli nr 1

---

²¹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB.

sprawdzając równocześnie czy suma świadczeń pieniężnych podlegających zapłacie odpowiada wysokości przelewów pojedynczych i zbiorczych²².

- (65) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat zapłaty przelewem bankowym świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem niniejszego postępowania.
- (66) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. Zgromadzone w toku postępowania dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej niniejszego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od Strony postępowania) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia oraz wartości wynikających z nich świadczeń pieniężnych. Stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód urzędowy, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg podatkowych prowadzonych rzetelnie i niewadliwie²³.
- (67) Jednocześnie wskazać należy, że w związku z ww. obowiązkami wynikającymi z przepisów podatkowych, Strona dysponuje odpowiednią infrastrukturą informatyczną pozwalającą na łatwe i szybkie wygenerowanie plików JPK_VAT. W przypadku struktur JPK_WB analogiczną infrastrukturą informatyczną dysponuje bank. W ocenie Prezesa Urzędu sumy kontrolne zawarte w plikach JPK pozwalają na sprawdzenie poprawności wygenerowanego pliku. Biorąc pod uwagę, że ustawodawca w art. 13g ust. 1 Ustawy jednoznacznie ustanowił kompetencję Prezesa Urzędu do żądania przekazania całości lub części ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych w toku postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, w ocenie Prezesa Urzędu, oparcie się w toku niniejszego postępowania na materiale dowodowym w postaci plików JPK_VAT i JPK_WB stanowi pożądaną przez ustawodawcę wyraz realizacji zasady szybkości i prostoty postępowania, przy jednoczesnym zachowaniu priorytetu zasady prawdy obiektywnej, a tym samym jest uzasadnione i celowe. Powołując się na powyższą argumentację,

---

²² Przez przelew zbiorczy rozumiana jest sytuacja, gdy jednym przelewem dokonywana jest zapłata świadczeń pieniężnych wynikających z wielu faktur.

²³ P. Pietrasz [w:] Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

podkreślić należy, iż wytworzenie ww. struktur nie stanowi nadmiernego obciążenia dla Strony postępowania. Dodatkowo, stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, jeżeli księgi te są prowadzone rzetelnie i niewadliwie. Przymiot rzetelności oznacza, że zawarte w nich stwierdzenia są zgodne z rzeczywistością, natomiast niewadliwość należy identyfikować ze spełnieniem wymogów formalnych określonych w innych przepisach, w tym przepisach ustawy o rachunkowości²⁴.

- (68) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

3. Analiza innych dowodów

- (69) Weryfikacja danych i informacji zawartych w Tabeli nr 1 w oparciu o informacje zawarte w ewidencji JPK_VAT i JPK_WB nie była jednak możliwa w niniejszym postępowaniu w odniesieniu do wszystkich świadczeń pieniężnych i wymagała dodatkowych wyjaśnień, jak również poszukiwania i analizy innych dowodów.
- (70) Część transakcji handlowych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 nie znalazła potwierdzenia w ewidencji JPK_VAT, która – ze względu na swoje funkcje i cele – nie odzwierciedla przebiegu wszystkich zdarzeń gospodarczych, lecz tylko tych, które mają wpływ na rozliczenie podatku należnego. W odniesieniu do tych świadczeń, Strona postępowania – na wezwanie Prezesa Urzędu – złożyła dowody zawarcia transakcji handlowych w postaci kopii dowodów zakupu (faktur VAT). Zawarte w Tabeli nr 1, oświadczenie Strony postępowania obejmujące informacje i dane dotyczące dat zawarcia transakcji handlowych, jak również wysokości uzgodnionego świadczenia pieniężnego, znajduje potwierdzenie w przedstawionych przez Stronę postępowania wyjaśnieniach zawartych w Tabeli 1A oraz fakturach VAT, stanowiących potwierdzenie zawarcia transakcji handlowych o wskazanej w nich treści ze wskazanymi dostawcami i zostały uznane za wiarygodne.

---

²⁴ P. Pietrasz [w:] Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

Dowód: pismo Strony z 17 stycznia 2022 r., k. 618 wraz z załączonym folderem pn.: „Ad. 1” zawierającym tabelę nr 1A oraz skany dokumentów - zapisane na nośniku danych pendrive, k. 618a.

(71) Z przekazanych przez Stronę informacji wynika, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron tych transakcji zostały dokonane w drodze [Informacja chroniona]. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja dat spełnienia świadczeń pieniężnych i ich kwot została dokonana w oparciu o inne dowody przedstawione przez Stronę. Zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do przyjęcia innych dat spełnienia świadczeń pieniężnych w drodze potrąceń, aniżeli daty zapłaty wskazane w tych przypadkach przez Stronę w Tabeli nr 1. W konsekwencji Prezes Urzędu uznał, że wskazane w Tabeli nr 1 daty zapłaty świadczeń pieniężnych, które opisano jako spełnione w drodze potrąceń, są faktycznymi datami spełnienia tych świadczeń.

(72) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona dokonując zapłaty świadczeń pieniężnych, wynikających z umów, których przedmiotem były dostawy drobiu żywego, uwzględniała wpłaty na fundusz promocji produktów rolno-spożywczych, zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych²⁵, naliczając 0,1 % wartości netto od wskazanych w ustawie rzeczy ruchomych będących przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, w tym przypadku od drobiu żywego (art. 3 ust. 2 pkt 2 powołanej ustawy) i przekazując tą kwotę na rzecz ww. funduszu. Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, których przedmiotem były dostawy drobiu żywego wartość świadczenia pieniężnego spełnionego na rzecz dostawcy była niższa od kwoty zobowiązania wynikającej z faktury o wartość potrąconą na rzecz funduszu promocji. Prezes Urzędu dokonał powyższych ustaleń w oparciu o wyjaśnienia Strony zawarte w piśmie z 17 stycznia 2022 r. pkt 11, które uznał za wiarygodne i spójne z dowodami, tj. ewidencją zakupu w plikach JPK_VAT i wyciągami z rachunków bankowych Strony w plikach JPK_WB.

Dowód: Załącznik do pisma Strony postępowania z 17 stycznia 2022 r., pn. „Ad. 11 numery porządkowe”, zapisany na płycie Cd k. 618-618a, t. 2

Dowód: Tabela nr 1 zapisaną jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” zapisana na płycie CD, k. 228, t. 1.

Dowód: pliki JPK_VAT przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r. zapisane na płycie CD, k. 228.

---

²⁵ Ustawa z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (t.j. DZ.U. z 2021 r. poz. 43).

Dowód: pliki JPK_WB przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r. zapisane na płycie CD, k. 228.

(73) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia, stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, na następujących dowodach, które z wyżej wskazanych powodów, uznał za wiarygodne:

a. Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, dotyczących transakcji handlowych, przedstawionych w Tabeli nr 1 oraz zawartych w komentarzach do tabeli i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;

b. Częściach ksiąg podatkowych Strony postępowania - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);

c. Dowodach księgowych:

- fakturach VAT;
- wyciągach bankowych w plikach JPK_WB;
- dokumentach „Kasa wyda”;

d. Dokumentach prywatnych:

- kopiach ugód sądowych
- kopiach faktur VAT i faktur korygujących

(74) Weryfikując dane i informacje wskazane przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z ww. dowodami - Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania, co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one zweryfikowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w Tabeli nr 1 za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.

4. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie

- (75) Po przeprowadzeniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, dotyczącego świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wykazane przez Stronę w Tabeli nr 1 wymagalne w okresie objętym postępowaniem nie zostały spełnione przez Stronę postępowania do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo zostały przez nią spełnione po terminie w tym okresie (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).
- (76) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN) i [Informacja chroniona]).
- (77) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej opisane i załączone do niniejszej decyzji tabele, opracowane przez Prezesa Urzędu dla celów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszej decyzji. Przedmiotowe tabele zawierają wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (78) Zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały wyszczególnione w Tabelach Z.1, Z.2 i Z.3, zgodnie z następującym podziałem:
- Tabela Z.1. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN). Tabela Z.1. stanowi załącznik nr 1 do niniejszej decyzji;
  - Tabela Z.2. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [Informacja chroniona]. Tabela Z.2. stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji;
  - Tabela Z.3. zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania

postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy. Tabela Z.3. stanowi załącznik nr 3 do niniejszej decyzji.

5. Ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych

- (79) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych zaprezentowanych przez Prezesa Urzędu w powyższych tabelach oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem.
- (80) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1 w pliku pn. „Uokik-Resdrob”. Faktury dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” na płycie CD, k. 228, t. 1.

Dowód: pliki JPK_VAT przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228.

- (81) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT. W odniesieniu do faktur nie ujętych w tej ewidencji, a wykazanych przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił istnienie obowiązku zapłaty wynikających z nich świadczeń pieniężnych na podstawie wyjaśnień przedłożonych na wezwanie Prezesa Urzędu. Informacje przekazane przez Stronę w formie tabelarycznej, w uzupełnionej Tabeli 1A, wyjaśniły przyczyny nieujęcia poszczególnych dowodów zakupu w ewidencji zakupu JPK_VAT oraz rozbieżności między kwotą świadczenia pieniężnego wskazaną w treści faktury VAT, kwotą świadczenia pieniężnego ujętą w ewidencji JPK_VAT, a danymi wskazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1. W ocenie Prezesa Urzędu zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód: pliki JPK_VAT przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228.

Dowód: pismo Strony z 17 stycznia 2022 r., k. 618 wraz z załączonym folderem pn.: „Ad. 1” zawierającym Tabelę 1A oraz skany dowodów zakupu na nośniku danych, k. 618a.

- (82) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w ww. tabelach zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.
- (83) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi,
  - przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług,
  - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy,
  - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (84) Zakwestionowane świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.
- (85) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Nadto, z dowodów przedstawionych przez Stronę wynika, że wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały spełnione przed dniem ogłoszenia upadłości Strony, co daje podstawę do przyjęcia, że zakwestionowane świadczenia pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniem prowadzonym w stosunku do Strony na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob”, k. 228, t. 1.

- (86) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne nie podlegają wyłączeniu z zakresu stosowania Ustawy i mogą być przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

(87) Prezes Urzędu ustalił również, że wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a zatem w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. Wymagalność tych świadczeń ustalono na podstawie oświadczenia Strony dotyczącego uzgodnionych terminów zapłaty wskazanych w Tabeli nr 1 w kolumnie o nazwie „Termin zapłaty wg umowy”, które uznano za spójne z zebrany materiał dowodowy i tym samym wiarygodne.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” zapisana na płycie CD, k. 228, t. 1.

(88) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę przypadł na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następnny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do art. 115 Kodeksu cywilnego.

(89) W konsekwencji stan wymagalności każdego zakwestionowanego świadczenia pieniężnego rozumiany jako okres od dnia następującego po upływie terminu zapłaty do dnia spełnienia świadczenia pieniężnego (lub ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem) przypadł w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia 2020 r., a zatem wskazane świadczenia pieniężne Prezes Urzędu uznał za wymagalne w okresie objętym postępowaniem, obejmującym czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(90) Za datę zapłaty świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania Prezes Urzędu uznał datę operacji bankowej ustaloną na podstawie informacji zawartych w plikach JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe Strony, która odpowiada dacie obciążenia rachunku bankowego Strony, z którego dokonano przelewu. Jak już wcześniej zostało opisane, wyciągi bankowe, w tym pliki JPK_WB będące elektroniczną postacią dowodów księgowych w strukturze logicznej określonej przepisami Ordynacji podatkowej, przekazane zgodnie z art. 13g ust. 2 Ustawy, korzystają z domniemania wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

Dowód: pliki JPK_WB przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r. zapisane na płycie CD, k. 228.

(91) W stosunku do płatności, w których kwota przelewu bankowego była niższa niż suma opłacanych świadczeń pieniężnych wynikających z dowodu zakupu, Prezes Urzędu ustalił, że dokonując zapłaty na rzecz kontrahenta Strona uwzględniała faktury korygujące lub dokonane potrącenia wzajemnych wierzytelności. Ustalenia Prezesa Urzędu w powyższym zakresie zostały przedstawione w Tabeli Z.1. i Tabeli Z.2. gdzie w odniesieniu

do poszczególnych dowodów zakupu i przelewów bankowych uwzględniono kwoty potrąceń, wraz z numerami faktur, których potrącenie dotyczyło.

- (92) W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona dokonując zapłaty świadczeń pieniężnych, wynikających z umów, których przedmiotem były dostawy drobiu żywego, uwzględniała wpłaty na fundusz promocji produktów rolno-spożywczych, zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych²⁶, naliczając 0,1 % wartości netto od wskazanych w ustawie rzeczy ruchomych będących przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, w tym przypadku od drobiu żywego (art. 3 ust. 2 pkt 2 powołanej ustawy) i przekazując tą kwotę na rzecz ww. funduszu. Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, których przedmiotem były dostawy drobiu żywego wartość świadczenia pieniężnego spełnionego na rzecz dostawcy była niższa od kwoty zobowiązania wynikającej z faktury o wartość potrąconą na rzecz funduszu promocji. Prezes Urzędu dokonał powyższych ustaleń w oparciu o wyjaśnienia Strony zawarte w piśmie z 17 stycznia 2022 r. pkt 11, które uznał za wiarygodne i spójne z dowodami, tj. ewidencją zakupu w plikach JPK_VAT i wyciągami z rachunków bankowych Strony w plikach JPK_WB.

Dowód: Załącznik do pisma Strony postępowania z 17 stycznia 2022 r., pn. „Ad. 11 numery porządkowe”, zapisany na płycie Cd k. 618-618a, t. 2

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” na płycie CD, k. 228, t. 1.

Dowód: pliki JPK_VAT przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228.

Dowód: pliki JPK_WB przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228.

- (93) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca, wystąpiły sytuacje, w których Strona stosowała terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy.
- (94) W związku z powyższym, niezbędne było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, w których uzgodniony termin zapłaty wskazany

---

²⁶ Ustawa z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (t.j. DZ.U. z 2021 r. poz. 43).

w Tabeli nr 1 przekraczał 60 dni liczonych od daty doręczenia faktury. W tym celu Prezes Urzędu dokonał ustaleń we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych.

- (95) Prezes UOKiK oparł się o informacje zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy de minimis udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera ona w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu.
- (96) Prezes UOKiK oparł swoje ustalenia również na informacjach wynikających ze sprawozdań finansowych znajdujących się w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie definicji mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy oraz średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) art. 4 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych odsyła do Załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, który stanowi, iż do kategorii MŚP należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro, lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro z uwzględnieniem przedsiębiorstw powiązanych i partnerskich, o których mowa w art. 6 ust. 2 Załącznika I. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 6 Ustawy, dużym przedsiębiorcą jest przedsiębiorca niebędący mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą. W związku z powyższym, sprawozdania finansowe były badane w zakresie poziomu zatrudnienia oraz danych finansowych dotyczących rocznego obrotu i rocznej sumy bilansowej.

- [Informacja chroniona]
- [Informacja chroniona]
- [Informacja chroniona]

(98) W stosunku do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w załączonej Tabeli Z.3, Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r.;
- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(99) Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i obliczając długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(100) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty dla każdego ze świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, który to termin przypadał w okresie objętym postępowaniem²⁷ i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści niniejszej decyzji w punkcie IV.1.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” na płycie CD, k. 228, t. 1.

(101) Ustalenia Prezesa Urzędu dotyczące świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie maksymalnym ustalonym na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy obrazuje załączona Tabela Z.3.

(102) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę

²⁷ z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne.

Dowód: Tabela nr 1 zapisana jako plik MS Excel pod nazwą „Uokik-Resdrob” na płycie CD, k. 228, t. 1.

Dowód: pliki JPK_WB przekazane przy piśmie Strony z 20 kwietnia 2021 r., k. 228.

6. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(103) Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w tym okresie wyniosła:

- w Tabeli Z.1. - [Informacja chroniona];
- w Tabeli Z.2. - [Informacja chroniona];
- w Tabeli Z.3. - [Informacja chroniona].

(104) Suma ww. kwot wynosi: [Informacja chroniona].

(105) Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy²⁸. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, prezentuje załączona Tabela Z2.

(106) Jako podstawę przewalutowania należności pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs [Informacja chroniona] ogłoszony przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.;

---

²⁸ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (dalej: „Ustawa nowelizująca”). Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.;
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.;
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.;
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 31 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

(107) Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem Ustawy obowiązującym do 7 grudnia 2022 r., w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6. Koncepcja odnosząca się do wartości waluty obcej według kursu z dnia wymagalności stanowi logiczne, systemowe powiązanie z regułą interpretacyjną wskazaną w art. 358 § 2 k.c., zgodnie z którą wartość waluty obcej określa się według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wymagalności roszczenia.

(108) W odniesieniu do kwestii przewalutowania świadczeń pieniężnych wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(109) Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku niniejszego postępowania, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wynosi [informacja chroniona], a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(110) Biorąc pod uwagę opisane w niniejszym piśmie wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, tj.:

- Strona postępowania posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego,
- Strona postępowania zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie 3 kolejnych miesięcy przekroczyła 5 000 000 zł.

(111) W związku z powyższym w niniejszej sprawie należało stwierdzić, że w okresie objętym postępowaniem Strona naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

V. Administracyjna kara pieniężna i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia

(112) Zgodnie z art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(113) Jednocześnie, w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 i ust. 8 Ustawy²⁹, wskazane są okoliczności, w których Prezes Urzędu odstępuje (ust. 6 i ust. 7) lub może odstąpić (ust. 8) od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(114) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

(115) Prezes Urzędu - w celu ustalenia istnienia ewentualnej przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy - wezwał Stronę postępowania do udzielenia informacji dotyczącej sumy świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych przez Stronę po terminie, tj. łącznej kwoty świadczeń pieniężnych, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r. i których Strona nie otrzymała w terminie od swoich kontrahentów.

(116) W toku postępowania Strona nie udzieliła odpowiedzi w powyższym zakresie i nie przekazała informacji o świadczeniach pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem i nie udzieliła w tym przedmiocie żadnych wyjaśnień.

(117) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu nie ma podstaw w niniejszym postępowaniu do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

---

²⁹ W brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. w zw. z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Wszelkie odniesienia w niniejszej decyzji do treści art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, dotyczą wymienionych przepisów w brzmieniu obowiązującym do 7 grudnia 2022 r. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(118) Zgodnie z brzmieniem art. 13v ust. 7 Ustawy, w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(119) W toku niniejszego postępowania Strona powołała się na podstawę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 13v ust. 7 Ustawy. Strona podniosła, że w jej ocenie zachodzą przesłanki zastosowania wobec niej przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy w związku z epidemią COVID-19, której - zdaniem Strony - należy przypisać cechy siły wyższej. Strona postępowania powołała się na poważne problemy finansowe wywołane pandemią Covid-19, która wywarła negatywny wpływ na działalność spółki, spadek obrotu średnio o [Informacja chroniona]. Sytuacja ta negatywnie wpłynęła na ceny i marże co miało negatywny wpływ na całłościowy obrót handlowy. Strona powołała się na zerwanie łańcuchów dostaw z kontrahentami, z którymi współpracowała od lat oraz „szok popytowy”, który spowodował nagły i nieprzewidywany spadek cen wyrobów, a co za tym idzie nagły spadek przychodów. Nastąpił również drastyczny spadek rentowności co automatycznie miało odzwierciedlenie w rosnących zobowiązaniach i poważnym zachwianiem płynności finansowej Spółki.

Dowód: Pismo Strony z 29 stycznia 2021 r., k. 30-43, t. 1.

(120) Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu³⁰. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia³¹. Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemienne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego

---

³⁰ Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008/5/43; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732.

³¹ Por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 20 października 1936 r., C II 2086/36, Zb. Urz. OSN 1937/4/158, z dnia 9 kwietnia 1952 r., C 962/51, OSNCK 1954/1/2, z dnia 7 lutego 1953 r., I C 60/53, OSNCK 1954/2/35, z dnia 30 kwietnia 1960 r., 3 CR 783/59, OSP 1961/3/79, z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNC 1963/12/262, z dnia 26 sierpnia 1992 r., I PRN 36/92, OSNC 1993/7-8/138, z dnia 11 lutego 1997 r., II CKN 78/96, z dnia 24 listopada 2000 r., III CZP 37/00, OSNC 2001/4/56, z dnia 16 stycznia 2002 r., IV CKN 629/00, z dnia 4 września 2004 r., IV CKN 420/01. Podobnie NSA np. w wyroku z dnia 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Legalis nr 1087299.

skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie *ad casum*.

(121) W doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że w pojęciu „siły wyższej” należy wyróżnić zarówno elementy obiektywne: zewnętrzny, nadzwyczajny charakter zdarzenia, brak możliwości jego przewidzenia oraz zapobiegnięcia mu, jak i subiektywne: zachowanie przez podmiot obowiązany najwyższej staranności w celu zapobieżenia zdarzeniu lub jego skutkom. Wskazuje się, że pojęcie „siły wyższej” ulega subiektywizacji, zarówno gdy chodzi o wskazane elementy obiektywne, jak i wymóg, aby podmiot obowiązany, pomimo dochowania należytej staranności, nie mógł zapobiec zdarzeniu i jego skutkom.³² W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się również, że „siła wyższa”, jako przesłanka egzoneracyjna, powinna być przeszkodą o charakterze bezpośrednim³³. W konsekwencji zatem to samo zdarzenie, spełniające określone powyżej kryteria obiektywne, może w różny sposób oddziaływać na różne podmioty prawa, stanowiąc w niektórych przypadkach siłę wyższą, uniemożliwiającą spełnianie zobowiązań w terminie, a w innych nie stanowiąc przeszkody o takim charakterze.

(122) Ustosunkowując się do powyższego, w pierwszej kolejności Prezes Urzędu wskazuje, że w jego ocenie sama pandemia, jako taka, nie może w każdym przypadku stanowić przyczyny usprawiedliwiającej niespełnienie świadczenia pieniężnego w terminie, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Dopiero wynikające z niej konkretne zdarzenia (np. zamknięcie zakładu pracy/choroba epidemiczna załogi/kwarantanna) - stanowiące bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych - i ich skutki mogą stanowić siłę wyższą dla konkretnego podmiotu, o ile spełnione są dalsze przesłanki³⁴. Przyjęcie poglądu przeciwnego oznaczałoby powszechną zgodę na niedotrzymywanie umów i akceptację każdego opóźnienia w okresie pandemii. Podważałoby to pewność obrotu gospodarczego i przyczyniałoby się do pogłębiania negatywnych zjawisk w gospodarce, w tym zatorów płatniczych. Przede wszystkim zaś ciężar tego zjawiska spoczywałby ostatecznie na najłabszych ekonomicznie podmiotach, zajmujących końcowe miejsca w łańcuchach dostaw, które w okresie pandemii miałyby nie otrzymać zapłaty w terminie.

---

³² M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego*, art. 189e kpa, opubl. Lex.

³³ Wyrok NSA z 30 września 2014 r., II GSK 299/13, Lex nr 1572663.

³⁴ Por. P. Dolniak, *Transakcje handlowe w czasach pandemii*, PPH sierpień 2021, s. 46-48.

- (123) Podkreślenia wymaga również, że w okresie objętym postępowaniem od czerwca do sierpnia 2020 r. stan epidemii nie był już okolicznością nagłą i nieprzewidywalną, której skutków nie można było przewidzieć i której skutkom nie można było zapobiec. Stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS Co-V-2 został bowiem ogłoszony na obszarze RP w dniu 13 marca 2020 r.³⁵, a stan epidemii w dniu 20 marca 2020 r.³⁶ W związku z tym Strona miała możliwość przystosowania się do nowej sytuacji i - jako profesjonalny uczestnik obrotu - powinna była to uczynić.
- (124) W ocenie Prezesa Urzędu niemożność terminowego spełniania świadczeń pieniężnych nie jest typowym następstwem samej pandemii COVID-19 jako takiej. W przeciwnym razie podmioty występujące w obrocie mogłyby zawsze powoływać się na tą okoliczność usprawiedliwiając swe opóźnienie i w końcowym efekcie negatywne skutki tych zachowań poniosłyby najstarsze ekonomicznie podmioty, co byłoby sprzeczne z celem Ustawy wyrażającym się w zapewnieniu kultury terminowych płatności.
- (125) Jednak decydujące w sprawie jest to, że Strona nie wykazała zaistnienia konkretnego zdarzenia, wynikającego z pandemii, które w jej konkretnym przypadku stanowiłoby trudną do przezwyciężenia, bezpośrednią przeszkodę w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, stanowiącą przyczynę nadmiernego opóźniania się w spełnianiu tych świadczeń (związek przyczynowy).
- (126) W szczególności, zdaniem Prezesa Urzędu, przeszkód takich nie mogą stanowić okoliczności powołane przez Stronę w piśmie z 3 grudnia 2020 r. r., czyli pogorszenie się sytuacji finansowej spowodowane spadkiem przychodów. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7 Ustawy siła wyższa ma być bowiem przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a zatem ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu, czy jego zdolności płatniczych.
- (127) Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że spadek przychodów, nawet jeżeli byłby wywołany pandemią COVID-19, nie może stanowić siły wyższej w okolicznościach niniejszej sprawy. Siła wyższa powinna bowiem stanowić bezpośrednią przeszkodę w procesie spełniania świadczeń pieniężnych w okresie jej działania.
- (128) Strona nie przedstawiła również żadnych dowodów na to, że przyczyną jej trudności finansowych była siła wyższa w postaci pandemii COVID-19 oraz że ewentualny spadek przychodów (pogorszenie płynności finansowej) uniemożliwił jej spełnianie w terminie

---

³⁵ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 433).

³⁶ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii - Dz. U. z 2020 r. poz. 490.

świadczeń pieniężnych, ani też że stanowił trudną do przewyciężenia przyczynę nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem tych świadczeń.

(129) Należy zwrócić również uwagę na fakt, że niniejsze postępowanie obejmuje również te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne w okresie objętym postępowaniem czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. A zatem od ogłoszenia stanu pandemii Strona miała czas na przystosowanie się do ewentualnej, zmienionej sytuacji. Sama epidemia nie była już zdarzeniem nagłym i niespodziewanym w czerwcu 2020 r., stan epidemii trwał bowiem od marca. Nadto, należy podkreślić, że Strona działająca w obrocie jako profesjonalny przedsiębiorca winna dołożyć należytej staranności wymaganej w stosunkach gospodarczych i tak kształtować warunki umowne w transakcjach handlowych, wewnętrzne procesy rozliczeń z kontrahentami oraz organizować pracę, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

(130) Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełniania przez Stronę w terminie świadczeń pieniężnych w stosunku do kontrahentów w okresie objętym postępowaniem, mogło być działaniem siły wyższej w postaci stanu pandemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy. W okresie objętym postępowaniem pandemia nie była już zdarzeniem nagłym, można było przewidzieć jej skutki w zakresie możliwości spełniania świadczeń pieniężnych i im zapobiec.

(131) Reasumując, zdaniem Prezesa Urzędu w analizowanym stanie faktycznym nie można przyjąć, aby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania było działanie siły wyższej, a zatem nie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

(132) Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 8 Ustawy „w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego” i nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie. Określając przesłankę, od której zależy zastosowanie uznania administracyjnego ustawodawca posłużył się zatem pojęciem niedookreślonym „uzasadnionego przypadku”, które podlega wykładni przez organ stosujący prawo.

- (133) Przedmiotowy przepis jest przejawem „uznania administracyjnego”, umożliwiającego organowi administracyjnemu elastyczne kształtowanie treści skutku prawnego³⁷. Jak wskazuje P. Przybysz, „uznanie administracyjne polega na możliwości wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym stanie faktycznym. Granice swobody organu wynikają z normy prawa, swoboda ta może polegać na tym, że: 1) organ może wydać decyzję pozytywną lub negatywną; 2) organ może ukształtować treść rozstrzygnięcia w granicach wynikających z normy prawa”³⁸. Przyjąć zatem należy, że to wyłącznie do organu należy ocena, czy konkretne okoliczności będą wystarczające do uznania, że w sprawie wystąpił uzasadniony przypadek do odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.
- (134) W ocenie Prezesa Urzędu takim obiektywnie słusznym przypadkiem może być np. ustalenie, że nałożenie kary byłoby sprzeczne z jej funkcjami. Z kolei „uzasadniony przypadek” nie będzie zachodził dopóty, dopóki interes społeczny w nałożeniu kary przeważa nad słusznym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia. Wskazać jednak należy, że zawsze decydują o tym indywidualne okoliczności konkretnego przypadku. Wynika to chociażby z faktu, że nawet podobne zachowania przedsiębiorców mogą w różny sposób wpływać na stan konkurencji na rynku³⁹.
- (135) Również w literaturze przedmiotu wskazuje się, że art. 13v ust. 8 Ustawy mógłby mieć zastosowanie w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcjami kary i celami Ustawy, np. doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów⁴⁰.
- (136) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)⁴¹. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.

---

³⁷ Zob. Wyrok NSA z 21 maja 2001 r., II Sa/Kr 541/01, niepubl.

³⁸ P. Przybysz, *Instytucje prawa administracyjnego*, LEX/el. 2020.

³⁹ Por. C. Banasiński, *Dyskrecjonalność w prawie antymonopolowym*, Warszawa 2015 s. 429.

⁴⁰ Por. A. Jakubowski, *Art. 13v NadmOpTransHandlU*, red. Osajda 2021, Legalis.

⁴¹ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

- (137) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, zdecydowano się na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. W ten sposób ma powstać realny mechanizm wymuszający (w obawie przed sankcją) dokonywanie płatności w terminie. Niewątpliwie celem Ustawy jest w perspektywie poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.
- (138) Biorąc pod uwagę wybór konsekwencji prawnych „uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, musi być na tyle istotny, że nie wchodzi w grę miarkowanie kary lub jej obniżenie, lecz odstąpienie od wymierzenia całej kary albo nieodstępowanie od jej wymierzenia. Chodzi więc o sytuację, w której wymierzenie kary jest w ogóle nieuzasadnione. W ocenie Prezesa Urzędu może ona zachodzić wówczas, gdy w okolicznościach danego przypadku kara miałaby nie osiągnąć swych funkcji prewencyjnych (wychowawczych) lub represyjnych z uwzględnieniem celu Ustawy, którym jest zapobieganie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce, zapobieganie kredytowania się kosztem wierzycieli i wprowadzenie kultury terminowych płatności.
- (139) Zgodnie ze swą dotychczasową praktyką, rozważając czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu wziął pod uwagę wszystkie powołane przez Stronę okoliczności i całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i ocenił te okoliczności z punktu widzenia celu Ustawy i funkcji kary - jako kryteriów decydujących o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.
- (140) Analizując, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia kary, Prezes Urzędu wziął pod uwagę okoliczność, że w dniu 1 lutego 2023 r. została ogłoszona upadłość Strony postępowania.
- (141) Pismem z 11 maja 2023 r. Prezes Urzędu wezwał syndyka masy upadłości Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „RES-DROB” sp. z o.o. w upadłości - Jana Zawadę do udzielenia informacji dotyczących aktualnej sytuacji Strony postępowania, w szczególności w zakresie prowadzenia przez nią przedsiębiorstwa.

- (142) Syndyk masy upadłości pismem z 22 maja 2023 r. poinformował, że Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie „RES-DROB” sp. z o.o. w upadłości zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, a syndyk masy upadłości nie wystąpił [Informacja chroniona] o zgodę na prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego. W toku postępowania upadłościowego nie zostały złożone propozycje układowe [Informacja chroniona]. Syndyk masy upadłości poinformował również, że został sporządzony spis inwentaryzacyjny składników majątkowych i prowadzona jest wycena składników masy upadłości przedsiębiorstwa, nie została natomiast jeszcze sporządzona lista wierzytelności oraz ustalona ostatecznie suma zgłoszonych wierzytelności.
- (143) Prezes Urzędu uznał informacje przekazane przez syndyka za wiarygodne z poniższych względów.
- (144) W pierwszej kolejności należy wskazać, że podstawą wezwania Prezesa Urzędu z 11 maja 2023 r. był art. 13f ust. 1 Ustawy, który nakłada na podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, obowiązek przekazywania w toku postępowania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Podmiotem tym jest w okolicznościach niniejszej sprawy syndyk Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „RES-DROB” sp. z o.o. w upadłości. W wezwaniu tym syndyk został jednocześnie pouczone o sankcjach finansowych wynikających z art. 13t Ustawy za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.
- (145) Wymaga również wskazania, że syndyk z mocy art. 115 § 13 pkt 3 Kodeksu karnego jest funkcjonariuszem publicznym, zaś na podstawie decyzji sądu jest zobowiązany do zarządzania masą upadłości i do likwidacji majątku upadłego (art. 173 ustawy Prawo upadłościowe). Zajmuje się więc sytuacją majątkową upadłego i w tej sferze - co do zasady - podejmuje swoje działania. Jednocześnie jednak, wykonuje niektóre obowiązki upadłego, które nie wiążą się w sposób bezpośredni ze sferą majątkową. Taki charakter mogą mieć chociażby niektóre obowiązki sprawozdawcze, które na nim ciążyą (art. 169 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe), a które wynikają z wielu różnych ustaw, a także - jak w okolicznościach niniejszej sprawy - wynikający z art. 13f ust. 1 Ustawy obowiązek udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu.
- (146) W literaturze przedmiotu wskazuje się, że syndyk masy upadłości wykonuje swoje obowiązki w sposób władczy, wykorzystując imperium władzy państwowej w granicach oznaczonych przez ustawę. Z tego powodu należy z nim łączyć przymiot funkcjonariusza państwowego, co ma również znaczenie przy określaniu podstaw i zakresu jego

odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę⁴². Pogląd ten podzielił J. Pałys⁴³ oraz A. Pokora, który wskazał, że syndyk wszystkie czynności w postępowaniu upadłościowym podejmuje z pozycji funkcjonariusza publicznego i jako taki zobowiązany jest do realizacji imperium władzy państwa, a realizacja ta przybiera postać egzekucji uniwersalnej⁴⁴.

- (147) W uchwale z dnia 21 lutego 2008 r.⁴⁵ Sąd Najwyższy stwierdził, że syndyk jest wyznaczonym przez sąd (art. 14 § 1 pkt 3 ustawy Prawo upadłościowe) organem postępowania upadłościowego, a więc organem publicznym. Podobnie w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 r.⁴⁶ Sąd Najwyższy potwierdził, że syndyk masy upadłości jest organem postępowania na etapie właściwego postępowania upadłościowego.
- (148) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał informacje przekazane przez syndyka w piśmie z 22 maja 2023 r. za wiarygodne i na tej podstawie stwierdził, że Strona postępowania na dzień orzekania w niniejszej sprawie nie prowadzi działalności gospodarczej.
- (149) W konsekwencji, Prezes Urzędu uznał, że w analizowanym stanie faktycznym - ze względu na sytuację prawną Strony postępowania - nałożona kara nie spełniłaby swej funkcji prewencyjnej, zwłaszcza w zakresie prewencji szczególnej, a jedynie stanowiłaby przejaw represji za naruszenie prawa.
- (150) Analizując, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia kary, Prezes Urzędu wziął również pod uwagę, że w związku z ogłoszeniem upadłości Strony postępowania cały jej majątek stał się masą upadłości, służącą zaspokojeniu wierzycieli (art. 61 ustawy Prawo upadłościowe).
- (151) Biorąc pod uwagę treść przepisu art. 13v ust. 1 Ustawy, nie ma wątpliwości, że decyzja Prezesa Urzędu nakładająca administracyjną karę pieniężną ma charakter konstytutywny w tym sensie, że obowiązek zapłaty nałożonej nią kary nie powstaje na podstawie normy prawnej, ale na podstawie decyzji administracyjnej, która wywiera skutki *ex nunc*⁴⁷.
- (152) W związku z tym nałożona w niniejszym postępowaniu kara pieniężna - jako należność powstała po ogłoszeniu upadłości - stanowiłaby zobowiązanie masy upadłości (art. 230 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe) i jako taka na podstawie art. 343 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe podlegałaby zaspokojeniu w pierwszej kolejności, przed wszystkimi kategoriami należności wymienionymi w art. 342 ustawy Prawo upadłościowe. Podlegałaby

---

⁴² K. Korzan, *Stanowisko prawne syndyka masy upadłości i jego kwalifikacje*, PPH 1993, nr 5, s. 8 i n.

⁴³ J. Pałys, *Syndyk masy upadłości - pozycja ustrojowa*, Pr.Sp. 2000, nr 3, s. 37 i n.

⁴⁴ A. Pokora, *Stanowisko prawne syndyka masy upadłości*, Rejent 1997, nr 7-8, s. 191 i n.

⁴⁵ Uchwała SN z 21 lutego 2008 r., III CZP 141/07, OSNC 2009 nr 2, s. 21.

⁴⁶ Wyrok SN z 21 sierpnia 2013 r., II CSK 707/12, OSNC 2014 nr 4, s. 48.

⁴⁷ G. Łaszczyca [w:] C. Martysz, A. Matan, G. Łaszczyca, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Tom II. Komentarz do art. 104-269, wyd. III*, Warszawa 2010, art. 104.

zatem zaspokojeniu w całości również przed należnościami wierzycieli Strony postępowania wynikającymi z transakcji handlowych.

(153) Jak wyżej wspomniano celem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest pośrednia ochrona wierzycieli w transakcjach handlowych. Trudno jednak mówić o realizacji tego celu w sytuacji, gdy w konsekwencji nałożenia kary administracyjnej za nadmierne opóźnianie się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, doszłoby do bezpośredniego lub pośredniego pogorszenia sytuacji prawnej znacznej grupy wierzycieli, poprzez utrudnienie lub uniemożliwienie uzyskania przez nich choćby częściowego zaspokojenia ich roszczeń, tj. otrzymania zapłaty za dostawę towaru lub wykonanie usługi. W konsekwencji skutkiem wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej stronie w upadłości byłoby jedynie utrwalenie stanu faktycznego, z zaistnieniem którego Ustawa wiąże sankcję w postaci administracyjnej kary pieniężnej. Tym samym postępowanie przed tut. organem nie tylko nie osiągnęłoby celu wskazanego już w samym tytule Ustawy, tj. nie przeciwdziałałoby istnieniu nadmiernych opóźnień w transakcjach handlowych, ale także mogłoby skutkować powstaniem nadmiernych opóźnień u wierzycieli upadłego względem ich kontrahentów. Mogłoby zatem powodować opóźnienia w kolejnych ogniwach łańcucha dostaw, a zatem skutki, którym ma zapobiegać.

(154) Reasumując, w ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy załatwienie sprawy poprzez nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej godziłoby w interes społeczny, w szczególności którym jest unikanie sytuacji rodzących opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych, tj. słuszny interes obywateli, w tym przypadku wierzycieli Strony postępowania, rozumiany jako ich prawo do uzyskania zaspokojenia roszczeń pieniężnych. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę niewątpliwie powodowałoby pogorszenie sytuacji jej wierzycieli, a także wierzycieli tych wierzycieli, etc.

(155) Zdaniem Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na Stronę postępowania byłoby sprzeczne z celami Ustawy, doprowadzając do pogorszenia sytuacji znacznej grupy wierzycieli i ich płynności finansowej, a wymierzona kara - w związku z upadłością Strony postępowania i zaprzestaniem prowadzenia przez nią działalności - nie spełniłaby swych podstawowych funkcji. W związku z tym istnieje słuszny i zasługujący na ochronę interes społeczny w odstąpieniu od wymierzenia kary w niniejszym postępowaniu.

(156) W związku z powyższym, w ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzi uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy, dający podstawę do zastosowania uznania administracyjnego, o którym mowa w tym przepisie.

(157) Mając na uwadze powyższe odstępianie od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy jest uzasadnione.

VI. Koszty postępowania

- (158) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.
- (159) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (160) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (161) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (162) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty doręczenia Stronie pism w toku postępowania i ustalił je na kwotę 221,70 zł.
- (163) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 221,70 zł i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.
- (164) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa 51101010100078782231000000.

VII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁴⁸ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁴⁹.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁵⁰.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁵¹.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁵².
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁵³.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
  - 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁵⁴;
  - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
  - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK,

---

⁴⁸ Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy.

⁴⁹ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

⁵⁰ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 329 ze zm.), dalej „p.p.s.a.”

⁵¹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁵² Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2021 poz. 535)

⁵³ Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁵⁴ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁵⁵;

- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁵⁶,
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu,
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł,
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika,
- 8) nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych⁵⁷.

VIII. Wykaz załączników

Utrwalone na płycie DVD tabele, w tym:

Załącznik nr 1 - Tabela Z.1 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony umowy ustaliły w złotych (PLN);

Załącznik nr 2 - Tabela Z.2 Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony umowy ustaliły w euro (EUR);

Załącznik nr 3 - Tabela Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
Marlena Boba*

Otrzymują:

1. Syndyk masy upadłości Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich „RES DROB” sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w Rzeszowie, Jan Stanisław Zawada, ul. Floriana 181, 38-200 Jasto.
2. a/a.

---

⁵⁵ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁵⁶ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁵⁷ Na podstawie art. 265 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy